

عنوان مقاله:

مطالعه هی تطبیقی عکاسی درباری قاجار و نقوش کاشی قاجاری از منظر وانمایی بودریار (مورد پژوهی عمارت قاجاری در استان کرمانشاه)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مرتضی صدیقی فرد - دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در دوران قاجار، نوعی از نقاشی با عنوان پیکرنگاری درباری با مختصات زیباییشناسی جدید پدیدار شد که انفصالی از سنت نگارگری ایرانی را به همراه داشت. این سنت جدید، در نمایش واقعیت، متفاوت از گذشته عمل می کرد که بیشتر شبیه به واقعنمایی عکاسانه بود. پژوهش حاضر با ترسیم نمایی تاریخی از نقاشی پیکرنگاری درباری و عکاسی قاجار، تأثیر زیباییشناسی عکاسانه را بر واقع نمای پیکرنگاری درباری بررسی می کند و آن را بر اساس نظریه وانمایی بودریار مطالعه مینماید. برای رسی دن به پاسخ پژوهش از روش توصیفی و تحلیلی استفاده شده و شیوهی دستیابی به اطلاعات، با استناد به منابع کتابخانه ای و براساس مطالعات نظری بوده است. با بررسی انجام گرفته میان عکاسی دوره قاجار و نقاشیها ی بنای صارمالدوله این نکته مشخص شد که عکاسی با ورودش به ایران در زمینه شبیه سازی و واقع نمایی بسیار موثر بوده است. شباهت های نقاشی های این بنا با مختصات زیبایی شناسی عکاسانه در ارائه شبیه سازی و مفاهیم، بسیار حائز اهمیت بوده و نشان دهنده آن است که هنرمندان برای رسیدن به شباهت ظاهری عکس و نقاشی بر پایه واقع گرایی تلاش کردند و تفاوت ها را به حداقل رساندند. در نهایت از منظر نظام سه گانه بودریار چنین نتیجه شد که نقاشی های پیکرنگاری درباری، به طور خاص آثار بنای صارمالدوله در مرحله آغاز مدرنیته تولید شده اند و به زعم بودریار به مرحله تولید، تکثیر و شبیه سازی تعلق دارند. هنرمند برای رسیدن به این شبیه سازی از تکنیک های چاپ و عکاسی کمک گرفته است و از نظر مفهومی نیز، حضور واقعیت و سوژه به طور توانمند وجود داشته و در آخر به کمرنگ شدن رابطه ی واقعیت و سوژه منتج شده است.

کلمات کلیدی:

پیکرنگاری درباری، عکاسی قاجار، نظریه وانمایی، بودریار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747568>

